

de Stationsweg. De voorgevel was, volgens het krantenverslag¹⁾, „eenvoudig, maar niettemin sierlijk en monumentaal”. Hoewel de vleugels nog ontbraken en alleen het middengedeelte gereed was, vormde dit toch op zich zelf een geheel en deed de architect, de heer W. Stok, alle eer aan.

Een andere verslaggever vatte „de lof die van aller lippen vloei-de” als volgt samen: „goed geproportionneerd, vernuftig gevonden en den aard van hetgeen er achter ligt uitnemend aanduidend”²⁾.

Boven de ingang, gekroond door een sierlijke boog, waarop twee vrouwenfiguren in een bevallige houding rustten, was het Rotterdams wapen aangebracht. Rechts en links van de ingang, te halver hoogte van de gevel, zag men twee beelden van de beeldhouwer J. Miedema, die resp. een Hollandse en een Spaanse soldaat voorstelden, de eerste met een ontplooide vaan, de ander met een gebroken zwaard in de hand. Daarboven waren vijf nissen: in de middelste zag men in rode lijnen op een witte achtergrond Prins Maurits, geflankeerd door aartshertog Albert en Francis Vere, de drie hoofdpersonen van de slag, die later in haut-reliëf zouden worden uitgevoerd en tussen die nissen sierlijke wapentroepeën in sgraffitto. Boven de ingang prijkten de woorden: „Groot Nationaal Panorama”.

Toen het gezelschap op het platform was aangekomen, droeg Von Eckenbrecher het werk aan de Panorama-maatschappij over, waarna de heer De Marquas de schilders en de heer Stok namens het bestuur bedankte en de heer D. Pels de burgemeester namens de Maatschappij zijn erkentelijkheid betuigde voor de haar be-wezen eer.

Door een donkere gang en langs de smalle wenteltrap op de estrade aangeland, meent men, zo schreef een journalist³⁾ „niet anders dan zich verplaatst te zien op een hoogen heuvel vanwaar men heinde en verre in het rond kan zien. Ontzaglijk is de indruk, dien men verkrijgt, het gezichtsbedrog dat de meesterhand der schilders te voorschijn kan roepen. Alles is zoo bedriegelijk juist geteekend, dat men zich niet anders voorstelt dan werkelijkheid te zien. . . De schilders hebben het moment gekozen, dat de laatste strijd gestreden werd en dus het gevecht op het hevigst was. . .

1) Delfshavensche Courant 13 augustus 1881.

2) Nieuwe Rotterd. Courant.

3) Delfshavensche Courant 1881.